

Deniz memelilerinin kökeni

Balinalar ve yunuslar, "deniz memelileri" olarak bilinen canlı grubunu oluştururlar. Bu canlılar memeli sınıflamasına dahildir, çünkü aynen karadaki memeliler gibi doğurur, emzirir, akciğerle nefes alır ve vücutlarını ısıtırlar. Deniz memelilerinin kökeni, evrimciler tarafından açıklanması en zor olan konulardan birisidir. Çoğu evrimci kaynakta, ataları karada yaşayan deniz memelilerinin, uzun bir evrim süreci sonunda deniz ortamına geçiş yapacak biçimde evrimleştikleri anlatılır. Buna göre, sudan karaya geçişin tersine bir yol izleyen deniz memelileri, ikinci bir evrim sürecinin sonucu olarak tekrar su ortamına dönmüşlerdir. Oysa bu teori hiçbir paleontolojik delile dayanmaz ve mantıksal yönden de çelişkilidir.

Memeliler evrim basamaklarının en üst kısmında yer alan canlılar olarak kabul edilirler. Durum bu iken, öncelikle bu canlıların neden deniz ortamına geçtiklerinin açıklanması gerekir. Bir sonraki soru ise, bu canlıların deniz ortamına nasıl olup da balıklardan bile daha iyi adapte olduklarıdır. Çünkü katil balinalar, yunuslar gibi memeli ve dolayısıyla akciğerli canlılar, suda solunum yapan balıklardan bile daha mükemmel bir şekilde yaşadıkları ortama uyum göstermektedirler.

Deniz memelilerinin hayali evriminin mutasyon ve doğal seleksiyon aracılığıyla açıklanamayacağı son derece açıktır. Geo dergisinde yayınlanan bir makale, deniz memelilerinden mavi balinanın kökeninden söz ederken Darwinizm'in bu konudaki çaresizliğini şöyle ifade eder:

Mavi balinalar gibi, denizde yaşayan diğer memeli hayvanların da vücut yapıları ve organları balıklarinkine benzer. Bunların iskeletleri de balıklarinkine benzerlik gösterir. Balinalarda bacaklar diyebileceğimiz arka uzuvlar tersine gelişme göstererek güdük kalmıştır. Ancak bu hayvanların şekil değişiklikleri hakkında elde en ufak bir bilgi bile mevcut değildir. Denize geri dönüşün Darwinizm'in iddia ettiği gibi uzun süreli yavaş bir geçişle değil, anlık sıçramalar halinde olduğunu kabul etmek zorundayız. Paleontologlar günümüzde balinanın hangi memeli hayvan türünden geldiği konusunda yeterli bilgiye sahip değildir.[117](#)

Karada yaşayan küçük bir memeli hayvanın, evrim süreci sonucunda nasıl olup da 30 metre boyunda 60 ton ağırlığında bir balınaya dönüştüğünü düşünmek gerçekten de çok zordur. Darwinistlerin bu konuda yapabildikleri tek şey, *National Geographic* dergisinde yayınlanan aşağıdaki anlatımda olduğu gibi, hayal güçlerini zorlayarak senaryo üretmektir:

Balinanın doğuşu, bundan 60 milyon yıl önce, dört ayaklı, kıllı memelilerin yiyecek aramak için denize girmeleriyle başladı. Çağlar geçtikçe, yavaş yavaş değişiklikler oluştu. Arka ayaklar kayboldu, ön ayaklar yüzgeçlere dönüştü, kıllar yok olarak kalın, yumuşak, silgimsi balina derisine yol açtı, burun delikleri başın tepesine hareket etti, kuyruk genişleyerek balinanın fırçamsı kuyruğuna dönüştü ve beden, suyun içinde giderek büyüyüp devleşti.[118](#)

Öte yandan solunum için akciğerlerini kullanan memeli bir canlının deniz ortamında geçirmesi gereken adaptasyonlar dikkate alındığında, böyle bir geçiş için "imkansız" kelimesinin bile yetersiz kaldığı görülür. Böyle bir geçişte evrim süreci içinde ara basamaklardan herhangi bir tanesinin bile eksikliği, canlının yaşamasına izin vermeyecek ve evrim sürecini durduracaktır.

Deniz Memelilerinin Özgün Yapıları:

Deniz memelilerinin su ortamına geçerken sahip olmaları gereken adaptasyonlar şöyle sıralanabilir:

1- Suyun Korunması: Deniz memelileri su ortamında yaşamalarına rağmen su ihtiyaçlarını balıklar gibi, yani tuzlu sudan faydalanarak gideremezler. Yaşamak için tatlı suya ihtiyaçları vardır. Deniz memelilerinin su kaynakları pek iyi bilinmemesine rağmen, su ihtiyaçlarının büyük kısmını, okyanustaki tuz oranının üçte biri kadar tuz içeren canlıları yiyerek sağladıkları düşünülmektedir. Bu kadar kıt su kaynaklarına sahip deniz memelileri için, suyun azami derecede korunması ve tasarruf edilmesi son derece önemlidir. İşte bu nedenle

deniz memelileri, develerde görülen su koruması mekanizmalarına sahiptir. Aynı develer gibi deniz memelileri de terlemez. Böbrekler, üreyi insanlarınkinden çok daha iyi bir şekilde konsantre ederek onlara su kazandırır. Böylece su kaybı en aza indirilmiş olur. Sudan tasarruf en küçük detaylarda bile kendini gösterir. Örneğin anne balina yavrusunu peynir kıvamındaki çok yoğun bir sütle besler. Bu süt insan sütünden on kez daha yağlıdır. Sütün bu derece yağlı olmasının birtakım kimyasal sebepleri vardır. Yağ, yavru tarafından vücuda alındıktan sonra işlenirken yan ürün olarak su açığa çıkar. Böylece anne, en az su kaybıyla yavrusunun su ihtiyacını gidermiş olur.

2- Görme ve Haberleşme: Deniz memelilerinin gözü ile kara canlılarının gözü arasındaki farklar şaşırtıcı derecede detaylıdır. Karada gözü bekleyen tehlikeler fiziksel darbeler ve tozdur. Bu nedenle kara hayvanlarının göz kapakları vardır. Su ortamında ise en büyük tehlikeler tuz oranı, derinlere dalarken meydana gelen basınç ve deniz akıntılarının oluşturduğu hasarlardır. Akıntılarla doğrudan temas olmaması için gözler kafanın yan taraflarındadır.

Ayrıca derin dalışlarda gözü basınca karşı koruyan sert bir tabaka vardır. Dokuz metre derinlikten sonra denizin dibi karanlık olduğu için, su memelilerinin gözü, karanlık ortamlara uyum sağlayabilmeyi sağlayan birçok özellikle donatılmıştır. Lens bir daire biçimindedir. Işığa hassas olan çubuk hücreleri, renklere ve detaylara duyarlı olan koni hücrelerinden daha fazladır. Dahası, gözlerde özel bir fosforlu tabaka vardır. Bu sebeple deniz memelilerinin karanlık ortamlardaki görüşleri kuvvetlidir.

Yine de deniz memelilerinin birincil algıları görme değildir. Kara memelilerinin aksine, onlar için duyma çok daha önemlidir. Görme ışık gerektirir, ama duyma için böyle bir ihtiyaç yoktur. Birçok balina ve yunus, deniz dibindeki karanlık bölgelerde bir tür doğal "sonar" sayesinde avlanır. Özellikle dişli balinalar ses dalgaları aracılığıyla "görebilir". Ses dalgaları, aynı görmeye olduğu gibi, odaklanır ve bir noktaya gönderilir. Geriye dönen dalgalar hayvanın beyininde analiz edilir ve yorumlanır. Bu yorum, hayvana karşısındaki cismin biçimini, büyüklüğünü, hızını ve konumunu açıkça belli eder. Bu canlılardaki (sonar) sistem son derece hassastır. Örneğin bir yunus suya atlayan bir kişinin "içini" de algılayabilir. Ses dalgaları yön bulmanın yanı sıra haberleşme için de kullanılır. Birbirinden yüzlerce kilometre uzaktaki iki balina ses kullanarak anlaşabilir.

Bu hayvanların haberleşmek ve yön bulmak için çıkarttıkları sesi nasıl ürettikleri sorusu hala cevapsızdır. Ancak bilinenler arasında, yunusun vücudundaki çok şaşırtıcı bir ayrıntı dikkat çeker: Hayvanın kafatası yapısı, beyni bile tahrip edecek kadar sürekli ve şiddetli bir biçimde yaydığı ses bombardımanından korunmak için ses yalıtımlıdır.

Deniz memelilerinin sahip oldukları tüm bu şaşırtıcı özelliklerin, evrim teorisinin yegane iki mekanizması, yani mutasyon ve doğal seleksiyon kanalıyla oluşmuş olma ihtimali ise kesinlikle yoktur. Balıkların sularda "tesadüfen" oluştuklarını, sonra yine tesadüfler yardımıyla karaya çıkıp sürüngen ve memelilere evrimleştiklerini, sonra da bu memelilerin yeniden suya dönerek suda yaşam için gerekli olan özellikleri yine tesadüfen kazandıklarını öne sürenler, bu aşamaların hiçbirini açıklayamamaktadırlar.

Nitekim fosil kayıtları da bizlere, balinaların ya da diğer deniz memelilerinin yeryüzünde bir anda ve ataları olmadan ortaya çıktıklarını göstermektedir. Paleontoloji alanındaki büyük otoritelerden biri olan Edwin Colbert, bu gerçeği şöyle açıklar:

Bu memelilerin kökeni çok eskiye dayanıyor olmalıdır, çünkü fosil kayıtlarında balinalar ile ataları sayılan Cretaceous devri plasentalıları arasında hiçbir ara form yoktur. Aynı yarasalar gibi balinalar da erken Tertiriyen döneminde aniden ortaya çıkarlar ve son derece özelleşmiş yaşam biçimleri için gerekli her türlü adaptasyona sahiptirler. Aslında balinalar diğer memelilerle olan ilişkileri yönünden yarasalardan bile daha izole durumdadırlar; tamamen ayrı ve kendi başlarına durmaktadırlar.[119](#)

Kısacası, tüm diğer temel canlı gruplarında olduğu gibi, deniz memelilerinde de "evrim" iddiasını destekleyebilecek hiçbir bulgu yoktur. Bu canlıların sözde ataları olan kara memelilerinden rastlantısal mutasyonlar sonucunda evrimleşmeleri hem imkansızdır, hem de böyle bir evrim yaşandığını gösterebilecek hiçbir ara form fosili yoktur.

117 Uwe George, "Darwinismus der Irrtum des Jahrhunderts", Geo, Januar 1984, s. 100-102 [↗](#)

118 Victor B. Scheffer, "Exploring the Lives of Whales", National Geographic, vol 50, December 1976, s.752 [↗](#)

119 E.H. Colbert, Evolution of the Vertebrates, John Wiley and Sons, New York, 1955, s.303 [↗](#)

<https://www.harunyahya.info/makaleler/deniz-memelilerin-kokeni>